

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קע"ה ע"א

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קע"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

גִּרְדִּינִי נְמוּסִין, זְמִינִין לְאַחַדָּא בֵּיהּ, וְעִיְלִי לֵיהּ לְגִיּהֲנָם. וְשְׁלֵמָה מְלָכָא צְוּחַ וְאָמַר
(קהלת ט) בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגָדֶיהָ לְבָנִים.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, כִּמָּה לְבוּשִׁים מְזַדְמָנִים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וְאוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁלֹּא זֹכֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה
בְּלְבוּשֵׁי מְצוּהָ, כְּשֶׁנִּכְנָס לְעוֹלָם הַהוּא מְלַבִּישִׁים אוֹתוֹ בְּלְבוּשׁ נוֹדֵעַ אֶחָד לִפְנֵי בְּעָלֵי
הַגִּיּוֹהֲנָם, וְאוֹתוֹ לְבוּשׁ אוֹי לְמִי שֶׁמֶתֶלֶבֶשׁ בּוֹ. שֶׁהָרִי כִּמָּה שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים עֲתִידִים לֵאחֹז
בּוֹ, וּמְכַנִּיסִים אוֹתוֹ לְגִיּוֹהֲנָם. וְשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ צְוִיחַ וְאָמַר: (קהלת ט) בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגָדֶיהָ
לְבָנִים.

טקסט הזוהר

תֵּאנָא בְּרִזָּא דְּסַפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא, אַרְבַּע מְלָכִין נִפְקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע. בָּהוּ תִלְיִין כְּעֲנָבִים
בְּאַתְכָּלָא, צְרִירִין בָּהוּ ז' רְהִיטִין, סְהַדִּין סְהֻדוּתָא. וְלֹא קִיַּיִמִין בְּדוּכְתִּיָּהוּ.

תרגום לעברית

לְמַדְנוּ בְּסוּד סַפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא, אַרְבַּעָה מְלָכִים יוֹצְאִים לְמוֹל אַרְבַּעָה. תְּלוּיִים בָּהֶם
כְּעֲנָבִים בְּאַשְׁכוּל, צְרִירִים בָּהֶם שְׁבַעָה רָצִים, מְעִידִים עֲדוּת, וְלֹא עוֹמְדִים בְּמִקּוּמָם.

רעיא מהימנא ציצית פקודא דא איהו לאדפרא כל פקודי אורייתא בגינה כמה דאת
אמר וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם דא איהו סימנא דמלכא
לאדפרא ולמעבדא.

תרגום לעברית

ציצית, מצוה זו היא להזכיר כל מצוות התורה בשבילה, כמו שנאמר וראיתם אתו
וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם (במדבר טו). זהו סימן המלך להזכיר ולעשות.

טקסט הזוהר

כתוב (שמות כח) ועשית ציצ זזהב, והא אוקימנא רזא דציץ לאתעטרא ביה כהנא רבא.
ודא איהו ציץ, לאסתכלא ביה עיניו, דאיהו סימן דעלמא עלאה, דאתעטר ביה כהנא
רבא.

תרגום לעברית

כתוב (שמות כח) ועשית ציצ זזהב, והרי בארנו - סוד הציץ להתעטר בו כהן גדול. וזהו
ציץ להסתכל בו בעינים, שהוא סימן של עולם העליון שהתעטר בו כהן גדול.

טקסט הזוהר

ובגין כך אסתכלותא דיליה מכפרא על עזות פנים, דלא קיימא לקמיה, אלא פנים
דקשוט, רזא דכל אינון פנים עלאין, דאינון פנים דקשוט, פנים דאמת. דכלילן באמת
דיעקב.

תרגום לעברית

ומשום זה הסתכלותו מכפרת על עזות פנים, שלא עומדת לפניו אלא פני אמת, סוד
של כל אלו הפנים העליונים, שהם פני אמת, פנים של אמת, שכוללים באמת של
יעקב.

צִיצִית אִיהוּ נֹקְבָא, רָזָא דְעֵלְמָא תַתְּאָה. אֶסְתַּכְלוּתָא לְאִדְכָרָא. צִיץ דְכָר, צִיצִית נֹקְבָא, וְדָא לְכָל בַּר נָשׁ. צִיץ לְכַהֲנָא.

תרגום לעברית

צִיצִית הִיא נִקְבָּה, סוּד עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, הַסְתַּכְלוּת לְהַזְכִּיר. צִיץ זָכָר. צִיצִית נִקְבָּה, וְזֶה לְכָל אָדָם. צִיץ לַכֹּהֵן.

טקסט הזוהר

וְתַנִּינֵן, אָסוּר לְאַסְתַּכְלָא בְּשִׁכְנֵתָא, בְּגִין כֹּךְ אֵית תַּכְלָא, בְּגִין דְתַכְלָת, אִיהוּ כְּרִסְיָא לְבֵית דָּוִד, וְתַקוּנָא דִילֵיהּ. וְדָא אִיהוּ דַּחְלָא מִן קָדָם יְיָ לְדַחְלָא מִהֵוּא אַתָּר. וְעַל דָּא וִירְאִיתֶם אוֹתוֹ וְזִכְרָתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ, וְדָא כְּרִסְיָא דְדִינִין בְּהַ דִּינֵי נִפְשׁוֹת, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ, דְכָל גְּוּוּנִין טְבִין לְחֵלְמָא, בַּר תַּכְלָא, דְאִיהוּ כְּרִסְיָא דְסֻלִּיק בְּדִינָא דְנִפְשׁוֹת.

תרגום לעברית

וְשַׁנִּינוּ, אָסוּר לְהַסְתַּכְלָא בְּשִׁכְנֵהָ, בְּגִלָּל זֶה יֵשׁ תַּכְלָת, מְשׁוּם שֶׁתַּכְלָת הִיא כֶּסֶף לְבֵית דָּוִד וְתַקוּנוֹ. וְזֶהוּ פַּחַד מִלִּפְנֵי ה' לְפַחַד מֵאוֹתוֹ מְקוֹם. וְעַל זֶה וִירְאִיתֶם אוֹתוֹ וְזִכְרָתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'. וְזֶה הַכֶּסֶף שֶׁדָּנִים בּוֹ דִּינֵי נִפְשׁוֹת, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁוּהָ, וְכָל הַגְּוּוּנִים טוֹבִים לְחֵלּוֹם, פָּרַט לְתַכְלָת, שֶׁהוּא כֶּסֶף שֶׁעוֹלָה בְּדִין הַנִּפְשׁוֹת.

טקסט הזוהר

כְּתִיב וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תַּכְלָת. וְנָתַנּוּ עַל הַכֹּהֵן לָא כְּתִיב, אֲלֵא וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית. דָּדָא אִיהוּ דַּחְפִּי עַל שְׂאָר חוּטִין. וִירְאִיתֶם אוֹתוֹ וְזִכְרָתֶם, וּכְתִיב, (דְּכָרִים כה) זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֶק. מֵאִי טַעְמָא דָּא. אֲלֵא לְבָרָא דְפִרְיָן גְּדָרָא, וְנִשְׁכִּיהַּ כְּלָבָא. כָּל זְמָנָא דְאֲבוֹי בְּעִי לְאוּכְחָא לְבָרִיהּ, הָוָה אָמַר הוּי דְכִיר כַּד נִשְׁיָךְ לָךְ כְּלָבָא. אוּף הָכָא וִירְאִיתֶם אוֹתוֹ וְזִכְרָתֶם, דָּדָא אִיהוּ אַתָּר דְסֻלִּיקִין נִשְׁמַתִּין לְמִידָן.

כתוב ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. ונתנו על הכנף לא כתוב, אלא ונתנו על ציצת. שזהו שמכסה על שאר החוטים. וראיתם אתו וזכרתם. וכתוב (דברים כה) זכור את אשר עשה לך עמלק. מה הטעם זה? אלא משל לבן שפרץ גדר ונשכו כלב - כל זמן שאביו רוצה להוכיח את בנו, היה אומר: זכור כשנשך אותך הפלג! גם כאן - וראיתם אתו וזכרתם, שזהו מקום שעולות הנשמות להדון.

טקסט הזהיר

כגוונא דא, (במדבר כא) והיה כל הנשוף וראה אתו וחי, אמאי. אלא כד סליק לעינוי, וחימי דיוקנא דההוא דנשיף ליה, הוה דחיל, וצלי קדם יי, והוה ידע דאיהו עונשא דחייביא. כל זמן דברא חמי רצועה דאבוי, דחיל מאבוי. אשתזיב מרצועה, אשתזיב מכלא. מאן גרים ליה לאשתזבא. ההוא דחמי בעינוי ההוא רצועה, ההוא רצועה גרים ליה לאשתזבא. ועל דא וראה אתו וחי, חמי רצועה דאלקי ליה, ואיהו עביד ליה לאשתזבא. אוף הכא וראיתם אתו וזכרתם, ועשיתם ודאי. ואי לאו, הא רצועה, דהאי יגרום לכוון, למחוי תבין לפולחנא דילי תדיר, וכדין ועשיתם.

תרגום לעברית

כמו זה - (במדבר כא) והיה כל הנשוף וראה אתו וחי. למה? אלא כשמעלה את עינוי ורואה דמות אותו שנשכו, היה פוחד ומתפלל לפני ה', והיה יודע שהוא ענש הרשעים. כל זמן שהפן רואה רצועת אביו, פוחד מאביו. נצול מהרצועה - נצול מהכל. מי גרם לו להנצל? זה שראה בעינוי אותה רצועה - אותה רצועה גרמה לו להנצל. ולכן, וראה אתו וחי. ראה רצועה שמלקה אותו, והיא עשתה לו להנצל. גם כן וראיתם אתו וזכרתם - ועשיתם ודאי. ואם לא - הרי הרצועה, שזו תגרום לכם לשוב לעבודתי תמיד, ואז ועשיתם.

וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכַּכְכֶּם, יִמְנַע מִנְכוֹן בִּישִׁין אַרְחִין אַחֲרֵינִין, וְדַאי, לֹא תִתּוּרוּ, וְלֹא תַעֲבֹדוּ בִישִׁין. וְעַל דָּא סִלְקָא גִוּוֹן תִּכְלָא. דָּא תִכְלָת, דְּמִיָּא לְפָסָא הַכְּבוֹד, מַה כָּסָא הַכְּבוֹד, עֶבֶיד לְבַר נָשׁ לְמַהֲרָה לְאַרְחָא דְּמִישָׁר, לְדַכְּאָה לֵיהּ. אוּף הָא תִכְלָת, עֶבֶיד לְבַר נָשׁ לְמַהֲרָה בְּאַרְחָ מִישָׁר, וְדַאי דְּכִלָּא אֵית לְדַחֲלָא מִהָאֵי אַתָּר, לְמִיָּהֲרָה בְּמִישָׁר.

תרגום לעברית

וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכַּכְכֶּם, יִמְנַע מִכֶּם דְּרָכִים רָעִים אַחֲרֵיכֶם, וְדַאי לֹא תִתּוּרוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ רָעוֹת. וְעַל זֶה עוֹלָה גִוּוֹן תִּכְלָת. זֶה תִכְלָת דּוּמָה לְכָסָא הַכְּבוֹד. מַה כָּסָא הַכְּבוֹד עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם לְלָכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְזִכּוֹתוֹ, גַּם תִּכְלָת זֶה עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם לְלָכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. וְדַאי שֶׁהַכֹּל יֵשׁ לְפָחַד מִמָּקוֹם זֶה לְלָכֶת יִשְׂרָאֵל.

טקסט הזוהר

כְּתִיב (ישעיה כד) מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ צְבִי לְצַדִּיק וְאוֹמֵר רְזִי לִי וְגו'. מִכְּנַף הָאָרֶץ, דָּא כְּנָף דְּצִיצִית, דְּאִיהוּ כְּנָף הָאָרֶץ. זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ, אֵלִין שְׂאָר חוּטִין, דְּנִפְקִין וְתִלְיִין מֵאַתָּר עֲלָא, גוֹ אֵינוֹן שְׁבִילִין עֲלָאִין, דְּנִפְקִין מִחֻכְמָה עֲלָא. צְבִי לְצַדִּיק, דָּא צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, דְּאֵינוֹן חוּטִין אֵינוֹן שְׁפִירוֹ דִּילֵיהּ, דְּהָא מְנִיָּה נִפְקִין, וְכָל חוּטָא כְּלִילָא בְּתָרִין סְטָרִין. וְכַד אֶסְתַּכְּלָנָא, אֲמִינָא רְזִי לִי רְזִי לִי, דְּהָא מְגוֹ רְזָא עֲלָא דְּכָל מְהִימְנוּתָא נִפְקִין. וְכַד אֶסְתַּכְּלָנָא בְּתִכְלָת, וְחִמִּינָא רְצוּעָה לְאַלְקָא, אַתָּר דְּחִילוֹ לְמִדְּחַל, אֲמִינָא אוּי לִי, דְּבָנִי נָשָׂא לֹא יִדְעִי לְאַשְׁגָּחָא וְלֹאֶסְתַּכְּלָא עַל מַה מִּתְעַנְשִׁין לְשִׁקְרָא, בְּהָאֵי בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ, דְּהָא קוֹרִין קְרִיאַת שְׁמַע בְּלֹא צִיצִית, וְסִהְדִין סִהְדוּתָא דְּשִׁקְרָא, וְאֵלִין אֵינוֹן בּוֹגְדִים דְּבִגְדוֹ, מְשַׁקְרִי דְּגִרְמִיָּהוּ. וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ, לְבוּשָׁא דְּלֵהוֹן בְּלֹא צִיצִית, אֲקָרִי בְּגָד בּוֹגְדִים. לְבוּשָׁא דְּאֵינוֹן בּוֹגְדִים דְּבִגְדוֹ, דְּמְשַׁקְרִי וְסִהְדִין סִהְדוּתָא דְּשִׁקְרָא בְּכָל יוֹמָא. וּוי לֹוֹן, וּוי לְנִפְשֵׁיהוֹן, דְּסִלְקִי בְּהוּא כְּרִסְיָא דְּתִכְלָא לְמִידָן. וְעֲלִיָּהוּ כְּתִיב, (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינַי, הֵהוּא בְּגָד דְּלֵהוֹן

אֲשַׁתְּמוּדַע לְגַבִּי כָּל מְאֲרִיהוֹן דְּדִינִין. וְיִי לֹון, דְּלִית לֹון חוּלְקָא בְּעִלְמָא דְאַתִּי. זְכָאִין
אִינֹון צְדִיקָיָא, דְּמִלְבוּשֵׁיהוֹן וְתִקּוּנֵיהוֹן אֲשַׁתְּמוּדַע לְעִילָא, לְאוּטְבָא לֹון בְּהֵאִי עִלְמָא
וּבְעִלְמָא דְאַתִּי. (ע' כ) (שמות מ' ג ע' א והיה לאות וכו')

תרגום לעברית

כְּתוּב (יִשְׁעִיָּה כד) מְכַנֵּה הָאָרֶץ זְמַרְתָּ שְׂמַעְנוּ פִּרִי לְצַדִּיק וְאָמַר רָזִי לִי וְגו'. מְכַנֵּה הָאָרֶץ
- זֶה כֶּנֶף הַצִּיצִית, שֶׁהוּא כֶּנֶף הָאָרֶץ. זְמַרְתָּ שְׂמַעְנוּ - אֵלּוּ שְׁאָר הַחוּטִים שְׂיוּצָאִים
וְתִלּוּיִם מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן תוֹךְ אוֹתָם שְׂבִילִים עֲלִיּוֹנִים שְׂיוּצָאִים מִחֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה. צְבִי
לְצַדִּיק - זֶה צַדִּיק חֵי הָעוֹלָמִים, שְׂאוֹתָם חוּטִים אֵלּוּ יָפִיּוּ, שְׁהָרִי מִמֶּנּוּ יוּצָאִים, וְכָל חוּט
כָּלּוּל בְּשָׁנֵי צִדָּדִים. וְכִשְׁהִסְתַּכְּלָתִי, אֶמְרָתִי: רָזִי לִי רָזִי לִי. שְׁהָרִי מִתּוֹךְ סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל
כָּל הָאֲמוּנָה יוּצָאִים. וְכִשְׁהִסְתַּכְּלָתִי בְּתַכְלֶת וְרֵאִיתִי רְצוּעָה לְהִלָּקוֹת, מָקוֹם יִרְאָה
לְפָחוֹד, אֶמְרָתִי: אוֹי לִי שְׂבָנִי אָדָם לֹא יוֹדְעִים לְהַשְׁגִּיחַ וּלְהִסְתַּכֵּל עַל מַה נֶּעֱנָשִׁים לְשָׁקֵר.
בְּזֶה בּוֹגְדִים בָּגְדוּ, שְׁהָרִי קוֹרְאִים קְרִיאַת שְׁמַע לֹא צִיצִית וּמַעֲיָדִים עֲדוֹת שָׁקֵר, וְאֵלּוּ הֵם
בוֹגְדִים שְׂבָגְדוּ, מְשַׁקְרִים בְּעֶצְמָם. וּבָגַד בוֹגְדִים בָּגְדוּ - לְבוּשָׁם בְּלִי צִיצִית, נִקְרָא בָּגַד
בוֹגְדִים. לְבוּשׁ שֶׁל אוֹתָם בוֹגְדִים שְׂבָגְדוּ, שְׂמִשְׁקָרִים וּמַעֲיָדִים עֲדוֹת שָׁקֵר בְּכָל יוֹם. אוֹי
לָהֶם! אוֹי לְנַפְשָׁם! שְׁעוּלִים בְּאוֹתוֹ כִּסָּא תַכְלֶת לְהַדוֹן, וְעַלֵּיהֶם כְּתוּב (תהלים קא) דְּבַר
שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי. אוֹתוֹ בָּגַד שְׁלָהֶם נוֹדַע לְכָל בְּעַלֵּי הַדִּינִים. אוֹי לָהֶם! שְׂאִין
לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים שְׂלִבּוּשֵׁיהֶם וְתִקּוּנֵיהֶם נוֹדְעִים לְמַעַלָּה
לְהִיטִיב לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

פְּקוּדָא דָּא מְצוֹת צִיצִית, כָּלִיל תַכְלֶת וְלִבָּן, דִּינָא וְרַחֲמֵי בְּנוּרָא. אֲשָׁא חוּוּרָא לָא אָכִיל,
תַכְלָא אָכִיל וְשָׁצִי. (דברי הימים ב ז) וְתִאכֹל הָעוֹלָה, חוּוּר מִימִינָא, תַכְלֶת מִשְׁמָאלָא.
עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא יַחוּד בֵּין תְּרוּוֹיָהּ, יְרוּק. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאֲרִי מִתְנַתִּין, מְאִימַתִּי

קורין את שמע בשחרית, משיכיר בין תכלת ללבן. ובגין דא תקינו פֿרשת ציצית למקרי לה ביחודא.

תרגום לעברית

מצוה זו מצות ציצית, כוללת תכלת ולבן, דין ורחמים באש. אש לבנה לא אוכלת, תכלת אוכלת ומשמידה. (דברי הימים ב ז) ותאכל העלה. לבן מימין, תכלת משמאל. העמוד האמצעי מיוחד בין שניהם - ירק. ומשום זה פרשה בעלי המשנה, מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן. ומשום זה התקינו לקרוא ביחוד.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן ד)

פתח רבי נהוראי בפֿרשת ציצית ודרש, (במדבר טו) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם. מאי שנא דהכא ובשבת לדרתם חסר, דכתיב, (שמות לא) לעשות את השבת לדרתם, חסר.

תרגום לעברית

פתח רבי נהוראי בפֿרשת ציצית ודרש, ועשו להם ציצת וגו'. כאן כתוב לדרתם, וגבי שבת לדרתם, שכתוב לעשות את השבת לדרתם, (חסר).

טקסט הזוהר

דתגין. תקנו פֿרשת ציצית בקריאת שמע. ובדירתו של אדם, נמצא פֿרשת קריאת שמע, חוץ מפֿרשת ציצית, שחסר משם. במה נשלם. אלא כשאדם מתעטף בביתו בציצית, ויוצא בו לפתחו, הרי נשלם.

שְׁשָׁנִינוּ, תִּקְנֵנוּ פְּרִשֶׁת צִיצִית בְּקִרְיַת שָׁמַע, וּבְדִירְתוֹ שֶׁל אָדָם נִמְצָא קִרְיַת שָׁמַע, חוּץ מִפְּרִשֶׁת צִיצִית שֶׁחֲסָרָה מִשָּׁם. בְּמָה נִשְׁלָם? אֲלֹא כִּשְׁהָאָדָם מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וְיוֹצֵא בּוֹ לִפְתַּח דִּירְתוֹ שָׁלֵם.

טקסט הזהור

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַח בּוֹ, וּמִלֵּאָה הַמּוֹת זֶה מִשָּׁם וְהֵינּוּ לְדִרְתָם, שִׁיחִיָּה שָׁלֵם. וְיֵצֵא מִפְּתַח בֵּיתוֹ בְּמִצְוָה זוֹ, וּמִלֵּאָה הַמִּשְׁחִית זֶה מִשָּׁם וְנִצּוֹל הָאָדָם מִכָּל נֹזֶק. מִנָּלָן. מִמָּאִי דְכָתִיב מְזוּזוֹת, מֵאֲוִתִּיּוֹתָיו מִשָּׁמַע, ז' ז' מו"ת. שֶׁלֹּא נִיתֵן לוֹ רְשׁוֹת לְחַבֵּל, וְזֶה מִפְּתַחוֹ.

תרגום לעברית

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַח, וּמִלֵּאָה הַמּוֹת זֶה מִשָּׁם, וְנִצּוֹל הָאָדָם מִכָּל נֹזֶק וּמִכָּל מִשְׁחִית. וְהֵינּוּ לְדִרְתָם, בְּשִׁבִּיל דִּירְתָם. שִׁיחִיָּה שָׁם שָׁלֵם וְיֵצֵא מִפְּתַח בֵּיתוֹ בְּמִצְוֹת, מִלֵּאָה הַמִּשְׁחִית זֶה מִשָּׁם, וְנִצּוֹל הָאָדָם מִכָּל נֹזֶק וּמִכָּל מִשְׁחִית. מִנָּלָן לָנוּ? מִמָּה שֶׁכָּתוּב מְזוּזוֹת. מֵהָאֲוִתִּיּוֹת מִשָּׁמַע - ז' ז' מו"ת, שֶׁלֹּא נִתֵּן רְשׁוֹת לַמִּשְׁחִית לְחַבֵּל וְזֶה מִפְּתַחוֹ.

טקסט הזהור

בְּשַׁבַּת דְּכָתִיב לְדִרְתָם, מֵאִי טַעְמָא. מִפְּנֵי שְׁכִינּוֹן שְׁקִידָשׁ הַיּוֹם, דִּירְתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּגֵר דְּלוּק, וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וּמִטָּה מְמוּצָצַת וְדִירְתָן מְתוּקָנָת כְּדִירְתָן חֲתָן לְקַבֵּל בּוֹ הַכֶּלֶה. וּמֵאִי גִיהוּ. שַׁבַּת הִיא כֶּלֶה. וְלַעוֹלָם אֵין מְכַנִּיסִין אוֹתָהּ אֲלֹא בְּדִירָה מְתוּקָנָת לְכַבּוּדָהּ, כְּפִי הָרְאוּי לָהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת. וְכָתִיב, לְדִרְתָם, לְהַכְנִיֵס בָּהּ כֶּלֶה קְדוּשָׁה לְדִירְתָהּ וְלִהְיוֹת בְּתוֹכָהּ.

תרגום לעברית

בְּשַׁבַּת שֶׁכָּתוּב לְדִרְתָם, מָה הַטַּעַם? כִּיּוֹן שְׁקִידָשׁ הַיּוֹם, דִּירְתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּגֵר דוֹלֵק וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ וּמִטָּה מְצֻצָת, וְדִירְתוֹ מְתוּקָנָת כְּדִירְתָן חֲתָן לְקַבֵּל בּוֹ הַכֶּלֶה. וּמֵי הִיא? הַשַּׁבָּת הִיא כֶּלֶה, וְלַעוֹלָם אֵין מְכַנִּיסִין אוֹתָהּ אֲלֹא בְּדִירָה מְתוּקָנָת לְכַבּוּדָהּ כְּפִי

הָרָאוּי לָהּ, וְעַל זֶה כָּתוּב לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבֶת. וְכָתוּב לְדִרְתָּם? לְהַכְנִיס בָּהּ כָּלָה קְדוּשָׁה
לְדִירְתָהּ וְלִהְיוֹת בְּתוֹכָהּ.

טקסט הזוהר

בְּשַׁעַה שְׁקִידָשׁ הַיּוֹם, וְכָלָה זֹו בָּאָה, וְאֵינָהּ מוֹצֵאָה דִּירָה מְתוֹקֶנֶת, וְשׁוֹלְחָן עָרוּךְ, וְגַר
דְּלוּק. כָּלָה זֹו אוֹמֶרֶת, אֵין דִּירָה זֹו מִיִּשְׂרָאֵל. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּתִיב, אֵין זֶה
מִיִּשְׂרָאֵל, אֵין דִּירְתוֹ לְקְדוּשָׁה. עַל כֵּן צָרִיךְ הֵיכֵר קְדוּשָׁה בְּבֵית. וְעַל דָּא כְּתִיב לְדִרְתָּם,
בְּשַׁבָּת וּבְצִיצִית.

תרגום לעברית

בְּשַׁעַה שְׁקִידָשׁ הַיּוֹם, וְאֵם כָּלָה זֹו בָּאָה וְאֵינָהּ מוֹצֵאָה דִּירָה מְתֻקֶּנֶת וְשׁוֹלְחָן עָרוּךְ וְגַר
דוּלֵק - כָּלָה זֹו אוֹמֶרֶת: אֵין דִּירָה זֹו מִיִּשְׂרָאֵל. כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֵין זֶה
מִיִּשְׂרָאֵל, אֵין דִּירְתוֹ לְקְדוּשָׁה. וְעַל כֵּן צָרִיךְ כָּאֵן קְדוּשָׁה לְדִירַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה כְּתוּב
לְדִרְתָּם - בְּשַׁבָּת וּבְצִיצִית.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, אֶסְהַדְנָא, עַל מַאן דְּנִפְק מִתְרַע בֵּיתִיהּ בְּעִיטוּפָא דְּמַצּוֹה, וְתַפְלִין
בְּרֵאשׁוֹ, בְּשַׁעַה דְּנִפְיָק בֵּין תַּרְיִן תַּרְעִין, אֲזִדְמָנָא שְׂכִינָה עָלֶיהָ. וְתַרְיִן מְלָאכִין דְּקִיּוּמִין
עָלֶיהָ, חַד מִיַּמִּינָא, וְחַד מִשְׁמָאלָא, וְכוּלְהוֹן מְלוּיִין לִיהּ עַד בֵּי כְּנִישְׁתָּא, וּמְבָרְכִין לִיהּ.
וְחַד מְקַטְרָגָא דְּאִיהוּ קִיּוּמָא קָמִי פְתַחֵי דְּבַר נֶשׁ אֲזִיל מִבְּתַר־יְהוּ, וְעַל כְּרַחֲמֵי אֲתִיב וְאָמַר
אָמֵן. (עַד כַּאן מֵהַשְׁמָטוֹת)

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, מַעֲיֵד אָנִי עָלִי, מִי שְׁיֻצָא מִשְׁעַר בֵּיתוֹ בְּעִטוּף שֶׁל מַצּוֹה וְתַפְלִין
בְּרֵאשׁוֹ, בְּשַׁעַה שְׁיֻצָא מִבֵּין שְׁנֵי שְׁעָרִים מְזֻדְמָנֶת עָלָיו הַשְׂכִּינָה, וּשְׁנֵי מְלָאכִים שְׁעוּמָדִים
עָלָיו, אֶחָד מִיַּמִּינוֹ וְאֶחָד מִשְׁמָאלוֹ, כָּלָם מְלוּיִים אוֹתוֹ עַד בֵּית הַכְּנֶסֶת וּמְבָרְכִים אוֹתוֹ.

מקטרג אחד שעומד לפני הפתח של האדם הולך אחריהם, ועל כרחו משיב ואומר
אמן: ע'כ מההשמטות.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן ה)

ספר הבהיר מאי טעמא אנו מטילין תכלת בציצית, ומאי טעמא שלשים ושתים. משל
למה הדבר דומה למלה שהיה לו גן נאה ולו שלשים ושתים נתיבות ושם שומר עליהן,
והודיעו לבדו אותן הנתיבות. אמר לו, שומרם וליך בהם בכל יום וכל זמן שתדריכם
שלום לה.

תרגום לעברית

מה הטעם אנו מטילים תכלת בציצית, ומה הטעם שלשים ושתים? משל למה הדבר
דומה? למלה שהיה לו גן נאה ולו שלשים ושתים נתיבות, ושם שומר עליהן, והודיעו
לבדו אותן הנתיבות. אמר לו: שומרם וליך בהם בכל יום, ובכל זמן שתדריכם שלום
לה.

טקסט הזוהר

מה עשה השומר, אמר, אם אני אהיה לבדי באלה הנתיבות, אי אפשר לשומר אחד
לקיים אלו הנתיבות. ועוד כי יאמרו העולם, כילי הוא מלה זה ושומר זה. לכה שם
שומר זה, שומרים אחרים על הנתיבות אלה שהן שלשים ושתים נתיבות.

תרגום לעברית

מה עשה השומר? אמר: אם אני אהיה לבדי באלה הנתיבות, אי אפשר לשומר אחד
לקיים אלו הנתיבות, ועוד, כי יאמרו העולם, כילי הוא מלה זה ושומר זה. לכה שם
שומר זה שומרים אחרים על הנתיבות, אלה הן שלשים ושתים נתיבות.

ומאי טעמא דתכלת אמר השומר שמא יאמרו השומרים, הגן שלי הוא. נתן להם סימן, ראו הסימן למלך שהוא שלו, שהגן הזה ואלה הנתיבות הוא תקנם, ואינם שלי והנה חותמו.

תרגום לעברית

ומה הטעם של התכלת? אמר השומר: שמא יאמרו השומרים הגן שלי הוא. נתן להם סימן ואמר: ראו הסימן למלך שהוא שלו, שהגן הזה ואלה הנתיבות הוא תקנם, ואינם שלי, והנה חותמו.

טקסט הזוהר

משל למה הדבר דומה למלך ובתו שהיו להם עבדים, בקשו לילך מרחוק, פחדו מן אימת המלך. נתן להם המלך סימנו. פחדו מן הבת ונתנה להם סימן. אמרו, מעתה בשני סימנין אלו (תהלים קכ"א) יי' ישמרך מכל רע, ישמר את נפשך. (עוד שם) ומאי ניהי, ארץ דנחצבה ממנה שמים והיא כסאו של הקדוש ברוך הוא. והיא אבן יקרה, והיא ים החכמה. וכנגדה תכלת בטלית ציצית.

תרגום לעברית

משל למה הדבר דומה? למלך ובתו שהיו להם עבדים, בקשו לילך מרחוק - פחדו מן אימת המלך, נתן להם המלך סימנו. פחדו מן הבת, ונתנה להם סימן. אמרו: מעתה בשני סימנים אלו - (תהלים קכ"א) ה' ישמרך מכל רע, ישמר את נפשך. ומה היא? ארץ שנחצבה ממנה שמים, והיא כסאו של הקדוש ברוך הוא, והיא אבן יקרה, והיא ים החכמה, וכנגדה תכלת בטלית ציצית.

דָּאָמַר רַבִּי מֵאִיר, מָה נִשְׁתַּנָּה (דאמר) תְּכַלֶּת מְכַל מִינֵי צְבָעוֹנִין, מִפְּנֵי שְׁתַּכְלֶת דּוּמָה לַיָּם. וְהֵיכָם דּוּמָה לָרְקִיעַ וְהָרְקִיעַ דּוּמָה לְכֶסֶּא הַכְּבוֹד. שְׁנַאֲמַר (שמות כ"ד) וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבִנְתִּי וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטָהֵר וּכְתִיב כְּמִרְאָה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶּא. (ע"כ): (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

שְׁנַאֲמַר רַבִּי מֵאִיר, מָה נִשְׁתַּנָּה (שאמר) תְּכַלֶּת מְכַל מִינֵי צְבָעוֹנִין? מִפְּנֵי שְׁתַּכְלֶת דּוּמָה לַיָּם, וְהֵיכָם דּוּמָה לָרְקִיעַ, וְהָרְקִיעַ דּוּמָה לְכֶסֶּא הַכְּבוֹד, שְׁנַאֲמַר (שמות כד) וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רִגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבִנְתִּי וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטָהֵר. וְכָתוּב (יחזקאל א) כְּמִרְאָה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶּא: ע"כ מההשמטות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.